

Édesapám Öccse És A Felesége

Ő édesapám öccse, V. Izidor, aki féltestvére volt, és a felesége. Rajta kívül édesapámnak csak egy nővére élte túl a háborút, akit nem vittek el, mert keresztény volt a férje. Az öccse hazajött, és Mohácson élt, őnála voltam a háború után. Utána kiment Izraelbe, és akkor sokáig nem tudtam róla. 1967 körül küldte ezt a képet.

Nem voltam soha nála Izraelben, abban az időben nem volt könnyű külföldre menni. Háromévente lehetett menni, és azt is megsabták, mennyi pénzt lehet kivinni, volt ötvendolláros meg hetvendolláros költőpénzkeret. Nem mentünk, a gyerekek még kicsik voltak, nem olyan helyzetben voltunk. Az egész más világ volt, nem lehet összehasonlítani a mostanival.

1976-ban még adtam fel neki levelet, de akkor olyan világ volt, hogy nem lehetett nagyon levelezni -- pláne Izraellel. És akkor úgy megszakadt a kapcsolatunk. Később, 1992-ben voltam kint Izraelben, ott találkoztam egy nővel, aki ismerte, és ő mondta, hogy meghalt. Egy vadidegen, aki soha nem látott engem, odajött, rám nézett. Azt mondja: „Te V. lány vagy?” Mondom: „Igen. Hát, honnan...?” Azt mondja, mert teljesen hasonlítok a nagybátyjukra. Komolyan, ez volt. Én azt hittem, hogy elájulok. Ő ismerte, igen. És hát ő mondta, hogy meghalt. Szervezett úton mentem Izraelbe. Üzemeket néztünk, volt, ahol paradicsomot, paradicsompürét vagy mit csináltak, volt, ahol barackot tettek el, tehenészetben is voltunk. De voltunk máshol is azért. Nyolcan voltunk csak a közösségtől, ezeket ismertem. Nagyon-nagyon jó volt tényleg. Érdekes volt. Nagyon sokfelé voltunk.

Más szemmel néztük, mint mások, akik nem zsidók. Egész más, ha valaki úgy nézi, hogy tényleg érdeklő, milyen ország, és valamit tud is róla, hogy mi volt ott, hogy miből építették. Ez hozzáállás kérdése tulajdonképpen. Nem is annyira a vallás, bár talán az is egy picit, hanem látni, hogy mi mindent építettek. Még látszik is, hogy minden tele van kövekkel, és ők tették termővé, hát a víz ott olyan kincs, hogy az elképzelhetetlen.

Az a gondolat tetszett nagyon, hogy te jó ég, hány évvel ezelőtt éltek itt emberek ezek között a romok között. A régi egy olyan különös érzés tényleg az embernek. Például nagyon megmaradt az emlékezetemben egy óriási színház. Kövekkel az egész nézőtér gömbölyűen ki volt rakva, és megvolt még a színpad is. Mondták, hogy most is tartanak ott előadásokat. Nagyon sok mindent láttunk, nagyon szép volt.